

בש"פ 7191/20 - מוחמד צלאח נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7191/20

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקש: מוחמד צלאח

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 18.10.2020 בעמ"ת 17498-10-20 שניתנה על-ידי כבוד השופט מ' ברנט

בשם המבקש: עו"ד אמיר נבון

החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 18.10.2020 (עמ"ת 17498-10-20, השופט מ' ברנט). בית המשפט המחוזי דחה ערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בראשון לציון מיום 11.10.2020 (מ"ת 4156-09-20, השופטת אורן).

2. בתמצית, בקשת רשות הערר מכוונת כלפי החלטה שעניינה הותרת המבקש במעצר מאחורי סורג ובריח עד למתן תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו ביום 27.10.2020, והלכה למעשה עד הדיון שנקבע בעניינו למחרת, ביום 28.10.2020.

3. מבלי להידרש להשתלשלות העניינים המלאה בעניינו של המבקש יצוין כי הוא עצור החל מיום 20.8.2020 -

עוד קודם להגשת כתב אישום נגדו - בגין עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1997. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 16.8.2020 איים המבקש על קצין המודיעין של בית הסוהר "מעשיהו" (להלן: המתלונן) בפגיעה בגופם של ילדיו. המבקש שלח למכשיר הטלפון הנייד של המתלונן סרטון וידאו שצולם בחצר ביתו של המבקש, ובו נראית יד אוחזת באקדח בעת שנורים ממנו שמונה כדורים אל עבר הקרקע. מיד לאחר שליחת הסרטון, שלח המבקש למתלונן גם הודעת טקסט שבה נכתב "זכור שיש לך ילדים".

4. מאז הוגש נגדו כתב אישום, הסכים המבקש לקיומו של "ניצוץ ראייתי" ובהמשך לכך לקיומן של ראיות לכאורה נגדו, אך טען כי יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר בפיקוחו של אביו. בית משפט השלום הורה על הגשת תסקיר שיבחן את האפשרות לשחררו לחלופת מעצר או לעצרו במתכונת של פיקוח אלקטרוני. אולם, בשל בקשת דחייה שהגיש שירות המבחן הנובעת בין היתר מן המגבלות החלות נוכח התפרצותו של נגיף הקורונה, זה טרם הוגש.

5. טענותיו של המבקש שיש לשחררו ממעצר מאחורי סורג ובריה עוד קודם להגשת תסקיר בין היתר בשים לב לתקופה הארוכה שבה הוא שוהה במעצר בתנאי הפרדה, כמו גם לכך שהוא נעדר עבר פלילי נדחו על-ידי הערכאות הקודמות. בית משפט השלום דחה אותן בהחלטותיו מיום 1.10.2020 ומיום 11.10.2020, ובית המשפט המחוזי דחה אותן ביום 18.10.2020 בהחלטה שעליה נסבה הבקשה דנן. בתמצית, שתי הערכאות סברו כי נוכח חומרת העבירה המיוחסת למבקש מן הראוי להמתין להגשת התסקיר בעניינו בטרם יוחלט האם לשחררו ממעצר.

6. בקשת רשות הערר שבפני מכוונת כלפי החלטה זו של בית המשפט המחוזי. בעיקרו של דבר, המבקש טוען כי המגבלות המוטלות עליו במעצר, שביחס אליהן אף הגיש עתירות אסיר לבית המשפט המחוזי, עולות כדי פגיעה בזכויותיו החוקתיות, מנוגדות להוראות הדין ביחס לתנאי המעצר והתקבלו ללא סמכות. המבקש טוען כי תנאי מעצרו מהווים נסיבות מיוחדות שמצדיקות לקבל את בקשתו ולשחררו לחלופת המעצר שמשפחתו יכולה להציע עוד בטרם ניתן תסקיר בעניינו.

7. לאחר שבחנתי את הדברים אני סבורה כי דין הבקשה להידחות, מבלי להידרש לתגובת המדינה וזאת בשים לב לסד הזמנים הקבוע עד להגשת תסקיר בעניינו של המבקש - מחרתיים, ודיון מחודש בעניינו ביום המחרת. כידוע, אמת המידה למתן רשות לערור ב"גלגול שלישי" היא מחמירה, כך שהיא תינתן רק במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או בהתקיים נסיבות פרטניות וחריגות המצדיקות זאת כגון פגיעה בלתי מידתית בזכויות הנאשם (ראו למשל: בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (17.4.2011); בש"פ 10011/16 יאסין נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (10.1.2017); בש"פ 7604/18 טאהנ' מדינת ישראל, פסקה 12 (4.11.2018)). בענייננו, לא התרשמתי כי הבקשה מעוררת שאלה עקרונית או כי מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות להיעתר לה. הדברים אמורים מבלי לנקוט עמדה באשר להמשך הליך המעצר שצפוי להתברר כאמור באותו הדיון, וזכויות המבקש שמורות לו כמובן. אין צריך לומר שאינני נוקטת כל עמדה ביחס לעתירות האסיר שהגיש המבקש.

8. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' בחשוון התשפ"א (25.10.2020).

ש ו פ ט ת
